

Συλλογή της Νομολογίας

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-208/11 και T-508/11

Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE)
κατά
Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

«Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων στο πλαίσιο της καταπολεμήσεως της τρομοκρατίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Δυνατότητα εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 σε περιπτώσεις ένοπλης συγκρούσεως — Δυνατότητα μιας αρχής τρίτου κράτους να χαρακτηριστεί ως αρμόδια αρχή κατά την έννοια της κοινής θέσεως 2001/931/ΚΕΠΠΑ — Πραγματική βάση των αποφάσεων περί δεσμεύσεως κεφαλαίων — Αναφορά σε τρομοκρατικές πράξεις — Αναγκαιότητα υπάρξεως αποφάσεως αρμόδιας αρχής κατά την έννοια της κοινής θέσεως 2001/931»

Περίληψη — Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (έκτο πενταμελές τμήμα) της 16ης Οκτωβρίου 2014

1. Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Ειδικά περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων στο πλαίσιο της καταπολεμήσεως της τρομοκρατίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Κανονισμός 2580/2001 — Πεδίο εφαρμογής — Ένοπλη σύγκρουση κατά την έννοια του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου — Εμπίπτει

(Κοινή θέση 2001/931 του Συμβουλίου· κανονισμός 2580/2001 του Συμβουλίου)

2. Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Ειδικά περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων στο πλαίσιο της καταπολεμήσεως της τρομοκρατίας — Απόφαση περί δεσμεύσεως κεφαλαίων — Έκδοση ή διατήρηση σε ισχύ της προαναφερθείσας αποφάσεως επί τη βάσει μιας εθνικής αποφάσεως για την έναρξη ανακριτικών πράξεων ή ποινικής διώξεως — Αρμόδια για την έκδοση της εν λόγω εθνικής αποφάσεως αρχή — Έννοια — Διοικητική αρχή — Εμπίπτει — Προϋποθέσεις

(Κοινή θέση 2001/931 του Συμβουλίου, άρθρο 1 § 4)

3. Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Ειδικά περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων στο πλαίσιο της καταπολεμήσεως της τρομοκρατίας — Απόφαση περί δεσμεύσεως κεφαλαίων — Έκδοση ή διατήρηση σε ισχύ της προαναφερθείσας αποφάσεως επί τη βάσει μιας εθνικής αποφάσεως για την έναρξη ανακριτικών πράξεων ή ποινικής διώξεως — Δεν συντρέχει υποχρέωση υπάρξεως εθνικής αποφάσεως που να εντάσσεται στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας *stricto sensu* — Προϋποθέσεις

(Κοινή θέση 2001/931 του Συμβουλίου, άρθρο 1 § 4)

4. Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Ειδικά περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων στο πλαίσιο της καταπολεμήσεως της τρομοκρατίας — Απόφαση περί δεσμεύσεως κεφαλαίων — Έκδοση ή διατήρηση σε ισχύ της προαναφερθείσας αποφάσεως επί τη βάσει μιας εθνικής αποφάσεως για την έναρξη ανακριτικών πράξεων ή ποινικής διώξεως —

Υποχρέωση ειλικρινούς συνεργασίας — Αδυναμία εφαρμογής επί των σχέσεων μεταξύ της Ένωσης και των τρίτων κρατών — Δεν έχει αντίκτυπο επί του χαρακτηρισμού των αρχών τρίτου κράτους ως αρμοδίων αρχών

(Άρθρο 4 § 3 ΣΛΕΕ· κοινή θέση 2001/931 του Συμβουλίου, άρθρο 1 § 4· κανονισμός 2580/2001 του Συμβουλίου, άρθρο 2 § 3)

5. *Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Ειδικά περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων στο πλαίσιο της καταπολεμήσεως της τρομοκρατίας — Απόφαση περί δεσμεύσεως κεφαλαίων — Έκδοση ή διατήρηση σε ισχύ της προαναφερθείσας αποφάσεως επί τη βάσει μιας εθνικής αποφάσεως για την έναρξη ανακριτικών πράξεων ή ποινικής διώξεως — Αρμοδία για την έκδοση της εν λόγω εθνικής αποφάσεως αρχή — Αρχή τρίτου κράτους — Επιτρέπεται — Προϋποθέσεις — Εξακρίβωση, εκ μέρους του Συμβουλίου, της υπάρξεως ρυθμίσεως εμπόπτουσας στις προϋποθέσεις που είναι επιβεβλημένες για τις αρμόδιες αρχές κατά την έννοια της κοινής θέσεως 2001/931 του Συμβουλίου*

(Κοινή θέση 2001/931 του Συμβουλίου, άρθρο 1 § 4)

6. *Πράξεις των οργάνων — Αιτιολογία — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Περιεχόμενο — Απόφαση περί δεσμεύσεως κεφαλαίων ληφθείσα εις βάρος ορισμένων προσώπων και οντοτήτων κατά των οποίων υπάρχουν υπόνοιες τρομοκρατικών δραστηριοτήτων — Απόφαση αφορώσα ένα πρόσωπο ή μια οντότητα που διέπραξε στο παρελθόν τρομοκρατικές πράξεις — Ελάχιστες απαιτήσεις — Πραγματική βάση της προαναφερθείσας αποφάσεως, η οποία πρέπει να στηρίζεται επί στοιχείων τα οποία έχουν συγκεκριμένα εξετασθεί και ληφθεί υπόψη στις αποφάσεις αρμοδίων εθνικών αρχών*

(Κοινή θέση 2001/931 του Συμβουλίου)

7. *Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Ειδικά περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων στο πλαίσιο της καταπολεμήσεως της τρομοκρατίας — Απόφαση περί δεσμεύσεως κεφαλαίων — Έκδοση ή διατήρηση σε ισχύ της προαναφερθείσας αποφάσεως επί τη βάσει μιας εθνικής αποφάσεως για την έναρξη ανακριτικών πράξεων ή ποινικής διώξεως — Επανεξέταση προς τον σκοπό της δικαιολογήσεως της διατηρήσεως ενός προσώπου ή μιας οντότητας στον κατάλογο σχετικά με τη δέσμευση κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως, την οποία υπέχει το Συμβούλιο — Περιεχόμενο*

(Κοινή θέση 2001/931 του Συμβουλίου, άρθρο 1 § 4· κανονισμός 2580/2001 του Συμβουλίου)

8. *Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Ειδικά περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων στο πλαίσιο της καταπολεμήσεως της τρομοκρατίας — Απόφαση περί δεσμεύσεως κεφαλαίων — Έκδοση ή διατήρηση σε ισχύ της προαναφερθείσας αποφάσεως επί τη βάσει μιας εθνικής αποφάσεως για την έναρξη ανακριτικών πράξεων ή ποινικής διώξεως — Επανεξέταση προς τον σκοπό της δικαιολογήσεως της διατηρήσεως ενός προσώπου ή μιας οντότητας στον κατάλογο σχετικά με τη δέσμευση κεφαλαίων — Συνεργασία μεταξύ του Συμβουλίου και των αρμοδίων αρχών — Περιεχόμενο*

(Κοινή θέση 2001/931 του Συμβουλίου, άρθρο 1 § 4· κανονισμός 2580/2001 του Συμβουλίου)

9. *Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Ειδικά περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων στο πλαίσιο της καταπολεμήσεως της τρομοκρατίας — Απόφαση περί δεσμεύσεως κεφαλαίων — Πρόσωπα ή οντότητες που διέπραξαν στο παρελθόν τρομοκρατικές πράξεις — Εμπόπτουν — Προϋποθέσεις*

(Κοινή θέση 2001/931 του Συμβουλίου· κανονισμός 2580/2001 του Συμβουλίου)

10. Προσφυγή ακυρώσεως — Ακυρωτική δικαστική απόφαση — Αποτελέσματα — Περιορισμός από το Δικαστήριο — Περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων στο πλαίσιο της καταπολεμήσεως της τρομοκρατίας — Έναρξη παραγωγής αποτελεσμάτων της αποφάσεως, με την οποία ακυρώθηκε ο κανονισμός, από την παρέλευση της προθεσμίας ασκήσεως αναιρέσεως ή από την απόρριψη της αναιρέσεως — Εφαρμογή της προθεσμίας αυτής όσον αφορά την έναρξη παραγωγής αποτελεσμάτων της ακυρώσεως της αποφάσεως

(Άρθρο 264, εδ. 2, ΣΛΕΕ· Οργανισμός του Δικαστηρίου, άρθρα 56, εδ. 1, και 60, εδ. 2· εκτελεστικός κανονισμός 790/2014)

1. Η δυνατότητα εφαρμογής του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου επί ένοπλης συγκρούσεως και επί των πράξεων που τελούνται στο πλαίσιο αυτής δεν έχει ως συνέπεια την αδυναμία εφαρμογής, επί των πράξεων αυτών, μιας κανονιστικής ρυθμίσεως περί τρομοκρατίας.

Πρώτον, η ύπαρξη ένοπλης συγκρούσεως κατά την έννοια του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου δεν αποκλείει την εφαρμογή των σχετικών με την τρομοκρατία διατάξεων του δικαίου της Ένωσης επί των τρομοκρατικών πράξεων που ενδεχομένως τελούνται στο πλαίσιο αυτό. Συγκεκριμένα, αφενός, η κοινή θέση 2001/931, για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, δεν προβαίνει σε καμία διάκριση ως προς το πεδίο εφαρμογής της ανάλογα με το αν η επίμαχη πράξη τελέστηκε, ή όχι, στο πλαίσιο ένοπλης συγκρούσεως κατά την έννοια του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου. Αφετέρου, οι σκοποί της Ένωσης και των κρατών μελών της συνίστανται στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας ανεξαρτήτως των μορφών που αυτή μπορεί να προσλάβει, σύμφωνα με τους σκοπούς του ισχύοντος διεθνούς δικαίου.

Δεύτερον, η τέλεση τρομοκρατικών πράξεων εκ μέρους των εμπλεκόμενων σε ένοπλη σύγκρουση μερών προβλέπεται ρητώς από το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο και είναι καταδικαστέα ως τέτοια δυνάμει του εν λόγω δικαίου. Επιπλέον, η ύπαρξη ένοπλης συγκρούσεως κατά την έννοια του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου δεν αποκλείει, σε περίπτωση τρομοκρατικής πράξεως διαπραχθείσας στο πλαίσιο της συγκρούσεως αυτής, την εφαρμογή, πέραν των διατάξεων του εν λόγω ανθρωπιστικού δικαίου σχετικά με τις παραβιάσεις του δικαίου του πολέμου, και διατάξεων του διεθνούς δικαίου που αφορούν ειδικώς την τρομοκρατία.

(βλ. σκέψεις 56-58, 62, 63)

2. Καίτοι το άρθρο 1, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της κοινής θέσεως 2001/931, για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, εκφράζει προτίμηση υπέρ των προερχομένων από τις δικαστικές αρχές αποφάσεων, εντούτοις, η εν λόγω διάταξη ουδόλως αποκλείει τη συνεκτίμηση αποφάσεων προερχομένων από διοικητικές αρχές, οσάκις, αφενός, οι εν λόγω αρχές όντως κατέχουν, κατά το εθνικό δίκαιο, αρμοδιότητα να λαμβάνουν περιοριστικές αποφάσεις κατά ομάδων εμπλεκόμενων στην τρομοκρατία και, αφετέρου, οσάκις οι εν λόγω αρχές, μολονότι είναι μόνον διοικητικές αρχές, μπορούν παρά ταύτα να θεωρηθούν ως «ισοδύναμες» με τις δικαστικές αρχές.

(βλ. σκέψη 107)

3. Η κοινή θέση 2001/931, για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, δεν απαιτεί η απόφαση της αρμόδιας αρχής να εντάσσεται στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας *stricto sensu*, έστω και αν αυτό είναι εκείνο που συμβαίνει συνηθέστερα. Πάντως, λαμβανομένων υπόψη των σκοπών της κοινής θέσεως 2001/931, στο πλαίσιο εφαρμογής του ψηφίσματος 1373 (2001) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, η σχετική εθνική διαδικασία πρέπει παρά ταύτα να έχει ως αντικείμενο την καταπολέμηση της τρομοκρατίας εν ευρεία έννοια.

Επιπλέον, η απόφαση για την «έναρξη ανακριτικών πράξεων ή ποινικής δίωξης» κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως 2001/931 πρέπει, για να μπορεί να την επικαλεστεί βασίμως το Συμβούλιο, να εντάσσεται σε εθνική διαδικασία έχουσα ως άμεσο και κύριο σκοπό την επιβολή προληπτικού ή κατασταλτικού μέτρου κατά του ενδιαφερομένου, στο πλαίσιο της καταπολεμήσεως της τρομοκρατίας και λόγω της αναμείξεώς του σε αυτήν.

(βλ. σκέψεις 113, 114)

4. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψεις 132-136)

5. Δεν είναι δυνατό να αποκλεισθεί ότι μια αρχή τρίτου κράτους θα μπορούσε να θεωρηθεί ως αρμόδια αρχή κατά την έννοια της κοινής θέσεως 2001/931, για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Ωστόσο, εναπόκειται στο Συμβούλιο, προτού στηριχθεί επί αποφάσεως αρχής τρίτου κράτους, να εξακριβώσει με προσοχή αν η σχετική ρύθμιση του εν λόγω κράτους κατοχυρώνει την προάσπιση των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, προάσπιση που να είναι ισοδύναμη με αυτήν που κατοχυρώνεται σε επίπεδο Ένωσης. Επιπλέον, δεν πρέπει να υπάρχουν στοιχεία που να καταδεικνύουν ότι το τρίτο κράτος παραβλέπει, στην πράξη, την ως άνω ρύθμιση. Σε περίπτωση που τούτο ίσχυε, η ύπαρξη ρυθμίσεως εμπίπτουσας ρητώς στις προαναφερθείσες προϋποθέσεις δεν παρέχει, εντούτοις, τη δυνατότητα να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η ως άνω απόφαση ήταν απόφαση αρμόδιας αρχής κατά την έννοια της κοινής θέσεως 2001/931.

Σε περίπτωση μη υπάρξεως ισοδυναμίας μεταξύ του επιπέδου προστασίας που κατοχυρώνεται από τη ρύθμιση του τρίτου κράτους και του επιπέδου προστασίας που κατοχυρώνεται σε επίπεδο Ένωσης, το να αναγνωρισθεί σε μια εθνική αρχή τρίτου κράτους η ιδιότητα της αρμόδιας αρχής κατά την έννοια της κοινής θέσεως 2001/931 συνεπάγεται την ύπαρξη διαφορετικής μεταχειρίσεως των προσώπων τα οποία αφορούν τα μέτρα της Ένωσης σχετικά με τη δέσμευση κεφαλαίων, ανάλογα με το αν οι εθνικές αποφάσεις, επί των οποίων στηρίζονται τα εν λόγω μέτρα, προέρχονται από αρχές τρίτων κρατών ή από αρχές κρατών μελών.

(βλ. σκέψεις 135, 139, 140)

6. Η κοινή θέση 2001/931, για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, απαιτεί, για την προστασία των οικείων προσώπων και λαμβανομένης υπόψη της ελλείψεως μέσων της ίδιας της Ένωσης για τη διεξαγωγή ερευνών, να μην στηρίζεται η πραγματική βάση μιας αποφάσεως της Ένωσης περί δεσμεύσεως κεφαλαίων, όσον αφορά την τρομοκρατία, επί στοιχείων τα οποία το Συμβούλιο φέρεται ότι έχει αντλήσει από τον Τύπο ή από το Διαδίκτυο, αλλά να στηρίζεται επί στοιχείων τα οποία έχουν συγκεκριμένα εξετασθεί και ληφθεί υπόψη στις αποφάσεις αρμοδίων εθνικών αρχών κατά την έννοια της κοινής θέσεως 2001/931.

Μόνον επί μιας τέτοιας αξιόπιστης πραγματικής βάσεως εναπόκειται, εν συνεχεία, στο Συμβούλιο να ασκήσει το ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει στο πλαίσιο της εκδόσεως αποφάσεων περί δεσμεύσεως κεφαλαίων σε επίπεδο Ένωσης, ιδίως όσον αφορά τις περί της σκοπιμότητας εκτιμήσεις επί των οποίων στηρίζονται τέτοιες αποφάσεις.

(βλ. σκέψεις 187, 188)

7. Καίτοι στο πλαίσιο μιας επανεξετάσεως σημασία έχει κατά πόσον, μετά την αναγραφή του ονόματος του οικείου προσώπου στον κατάλογο σχετικά με τη δέσμευση κεφαλαίων ή μετά την προγενέστερη επανεξέταση, μεταβλήθηκε η πραγματική κατάσταση ούτως ώστε δεν μπορεί πλέον να αντλείται το ίδιο συμπέρασμα περί της αναμείξεως του προσώπου αυτού σε τρομοκρατικές δραστηριότητες, με συνέπεια ότι το Συμβούλιο δύναται, εφόσον παρίσταται ανάγκη και στο πλαίσιο

της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει, να αποφασίσει να διατηρηθεί η αναγραφή του ονόματος ενός προσώπου στον κατάλογο που αφορά τη δέσμευση κεφαλαίων εφόσον δεν έχει μεταβληθεί η πραγματική κατάσταση, γεγονός παραμένει ότι κάθε νέα τρομοκρατική πράξη την οποία το Συμβούλιο εντάσσει στην αιτιολογία που παραθέτει επ' ευκαιρία της ως άνω επανεξετάσεως, προκειμένου να δικαιολογηθεί η διατήρηση της αναγραφής του ονόματος του οικείου προσώπου στον κατάλογο σχετικά με τη δέσμευση κεφαλαίων, πρέπει, στο πλαίσιο του διαρθρωμένου σε δύο επίπεδα συστήματος λήψεως αποφάσεων της κοινής θέσεως 2001/931, για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και λόγω της ελλείψεως μέσων του Συμβουλίου για τη διεξαγωγή ερευνών, να έχει αποτελέσει αντικείμενο εξετάσεως και πρέπει να έχει εκδοθεί, αναφορικά με την ως άνω πράξη, απόφαση αρμόδιας αρχής κατά την έννοια της εν λόγω κοινής θέσεως. Η υποχρέωση του Συμβουλίου να θεμελιώνει τις αποφάσεις του περί δεσμεύσεως κεφαλαίων, όσον αφορά την τρομοκρατία, επί πραγματικής βάσεως αντλούμενης από αποφάσεις αρμοδίων αρχών απορρέει ευθέως από το διαρθρωμένο σε δύο επίπεδα σύστημα που καθιέρωσε η κοινή θέση 2001/931. Επομένως, η ως άνω υποχρέωση δεν εξαρτάται από τη συμπεριφορά του οικείου προσώπου ή της οικείας ομάδας. Το Συμβούλιο οφείλει, στο πλαίσιο της υποχρέωσής αιτιολογήσεως, που αποτελεί ουσιώδη τύπο, να μνημονεύει, στις αιτιολογίες των αποφάσεων του περί δεσμεύσεως κεφαλαίων, τις αποφάσεις αρμοδίων εθνικών αρχών που έχουν ειδικώς εξετάσει και λάβει υπόψη τις τρομοκρατικές πράξεις τις οποίες το Συμβούλιο παραθέτει εν είδει πραγματικής βάσεως των δικών του αποφάσεων.

(βλ. σκέψεις 204, 206)

8. Στο πλαίσιο του διαρθρωμένου σε δύο επίπεδα συστήματος της κοινής θέσεως 2001/931, για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και προς τον σκοπό της κατοχυρώσεως της αποτελεσματικότητας της καταπολεμήσεως της τρομοκρατίας, απόκειται στα μεν κράτη μέλη να διαβιβάζουν τακτικά προς το Συμβούλιο, στο δε τελευταίο να συλλέγει, τις αποφάσεις αρμοδίων αρχών που εκδίδονται εντός των εν λόγω κρατών μελών καθώς και τις αιτιολογίες των αποφάσεων αυτών. Αν, παρά την ως άνω διαβίβαση πληροφοριών, το Συμβούλιο δεν έχει στη διάθεσή του απόφαση αρμόδιας αρχής αφορώσα μια συγκεκριμένη πράξη ικανή να αποτελεί τρομοκρατική πράξη, στο Συμβούλιο εναπόκειται, ελλείψει ιδίων μέσων για τη διεξαγωγή ερευνών, να ζητήσει την εκτίμηση μιας αρμόδιας εθνικής αρχής ως προς την πράξη αυτή, ενόψει της εκδόσεως αποφάσεως εκ μέρους της εν λόγω αρχής. Προς τον σκοπό αυτό, το Συμβούλιο μπορεί να απευθύνεται στα 28 κράτη μέλη της Ένωσης και ειδικότερα, μεταξύ αυτών, στα κράτη μέλη που έχουν, ενδεχομένως, ήδη εξετάσει την κατάσταση του οικείου προσώπου ή της οικείας ομάδας. Το Συμβούλιο μπορεί, επίσης, να απευθυνθεί σε τρίτο κράτος το οποίο πληροί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις από την άποψη της προασπίσεως των δικαιωμάτων άμυνας και αποτελεσματικής ένδικης προσφυγής. Η επίμαχη απόφαση, η οποία πρέπει να αφορά, σύμφωνα με την κοινή θέση 2001/931, «την έναρξη ανακριτικών πράξεων ή ποινικής διώξεως [...], είτε καταδίκη», δεν χρειάζεται, κατ' ανάγκην, να είναι η εθνική απόφαση σχετικά με την περιοδική επανεξέταση της καταχωρίσεως του οικείου προσώπου ή της οικείας ομάδας στον εθνικό κατάλογο σχετικά με τη δέσμευση κεφαλαίων. Ωστόσο, ακόμη και στην τελευταία περίπτωση, η ύπαρξη, σε εθνικό επίπεδο, χρονικού ρυθμού της περιοδικής επανεξετάσεως, ο οποίος είναι διαφορετικός από αυτόν που ισχύει σε επίπεδο Ένωσης, δεν μπορεί να δικαιολογήσει αναβολή, εκ μέρους του οικείου κράτους μέλους, της εξετάσεως, την οποία ζήτησε το Συμβούλιο, της επίμαχης πράξεως. Λαμβανομένων υπόψη τόσο της διαρθρώσεως σε δύο επίπεδα του συστήματος που καθιέρωσε η κοινή θέση 2001/931 όσο και των αμοιβαίων καθηκόντων ειλικρινούς συνεργασίας που υφίστανται μεταξύ των κρατών μελών και της Ένωσης, τα κράτη μέλη, των οποίων η αρωγή ζητείται από το Συμβούλιο, οφείλουν να δίδουν συνέχεια, αμελλητί, στα αιτήματα του Συμβουλίου που αποσκοπούν στη διατύπωση εκτιμήσεως και, ενδεχομένως, στην έκδοση αποφάσεως εκ μέρους αρμόδιας αρχής, κατά την έννοια της κοινής θέσεως 2001/931, ως προς ένα πραγματικό στοιχείο ικανό να αποτελεί τρομοκρατική πράξη.

(βλ. σκέψεις 210, 212, 213)

9. Η έλλειψη οποιασδήποτε νέας τρομοκρατικής πράξεως κατά το χρονικό διάστημα μιας συγκεκριμένης εξαμηνιαίας περιόδου ουδόλως συνεπάγεται ότι το Συμβούλιο θα πρέπει να αποσύρει το οικείο πρόσωπο ή την οικεία ομάδα από τον κατάλογο σχετικά με τη δέσμευση κεφαλαίων. Συγκεκριμένα, κανένα στοιχείο των διατάξεων του κανονισμού 2580/2001, για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και της κοινής θέσεως 2001/931, για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, δεν απαγορεύει την επιβολή ή τη διατήρηση περιοριστικών μέτρων επί προσώπων ή οντοτήτων που διέπραξαν στο παρελθόν τρομοκρατικές πράξεις, παρά την έλλειψη στοιχείων που να αποδεικνύουν ότι τις διαπράττουν και τώρα ή συμμετέχουν σ' αυτές, αν το δικαιολογούν οι περιστάσεις. Έτσι, η υποχρέωση ότι κάθε τυχόν νέος καταλογισμός τρομοκρατικής πράξεως πρέπει να γίνεται μόνο βάσει αποφάσεων αρμοδίων αρχών ουδόλως αποκλείει το δικαίωμα του Συμβουλίου να διατηρήσει το οικείο πρόσωπο στον κατάλογο σχετικά με τη δέσμευση κεφαλαίων, ακόμη και μετά την παύση της καθ' αυτό τρομοκρατικής δραστηριότητας, αν το δικαιολογούν οι περιστάσεις.

(βλ. σκέψη 215)

10. Βλ. το κείμενο της απόφασεως.

(βλ. σκέψεις 228, 229)